

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

МЛАДЕНОВАЦ, СЕПТЕМБАР 2008. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVIII БРОЈ 3245

СВЕ ЈЕ ИСТО, САМО ПАЈЕ НЕМА!

У Младеновцу се, као и у Србији, данас тешко живи. Живи се овде теже него икада до сада, јер у Младеновцу већ годинама плате су најмање на територији Београда, а број незапослених младеновчана већи него икада. Чудно, али истинито никад више незапослених људи, а никада веће трговине.

У Србији, као и у Младеновцу, годинама се распродаје све. Распродаје се све што је стечено и изграђено у овом граду за његових 125 година постојања.

У бесцење су продате фабрике, рудници, грађевинско и обрадиво земљиште. Продају и партијске идеологије, образ и дату реч-дакле, трговина цвета свуда око нас. И све је данас на продају: и традиција, и историјска сећања и српска страстишта, а гоне се, хватају и продају људи, тргује се и знаменитим Србима.

Младеновац је већ годинама пример општине у којој свемогући партијски општински функционери прекрајају изборну вољу Младеновчана. Оправдано незадовољни Младеновчани, великом незапосленошћу, изразито ниским платама и бројним аферама које годинама потресају овај град, које су коалициони партнери-носиоци власти саопштавали оптужујући једни друге, јасно су тражили промене власти на свим нивоима. Незадовољство власти на свим нивоима-Младеновчани већ годинама потврђују. Девет странака локалне, коалиционе власти у периоду 1996.-2008. (ДС, ДСС, НС, Г-17, СПО, ЛДП, СПС, ПУПС, ПОКРЕТ СНАГА СРБИЈЕ, ЈЕДИНСТВЕНА СРБИЈА- потпомогнуте са шест група грађана на изборима 2008. освојило је 24 одборничка мандата и да помоћ није пружила група грађана **Савез за промене** (каква иронија)- Предраг Чокић не би могли да формирају локалну власт. Ово најбоље показује како су ове странке вршиле власт у прошлом мандату и шта грађани мисле о њима. На велику жалост грађана и велику срамоту, удружило се њих 16-оро поделили плен функција, добијене супротно изборној вољи и формирало локалну власт, односно, једномље једне безумне власти, замењено вишепартијским безумљем, па се тргује и изборном вољом грађана.

Закажу се избори, људи изађу гласају,

траже промене, али шта вреди глас грађана када изборни губитници вештом игром постају победници избора. Порука је јасна: можете ви грађани гласати како хоћете, можете за кога хоћете, али ми смо власт, ми одлучујемо о радним местима, ми располажемо средствима, вашим народним парама, новцем вас пореских обавезника, ми располажемо и средствима информисања и ми **НЕ ДАМО** власт. Склапају се, у историји незабележене коалиције и групације које имају само једну додирну тачку-остати на власти по сваку цену, јер власт је најunosнији извор прихода: не улажеш ништа, а извлачиш профит. Да би остали на власти удружили су се крајња левица и крајња десница, удружили су се републиканци и монархисти, удружили су се атеисти и заклетни верници, удружили су се гониоци и прогонањени, жртве и целати (како о себи говоре) удружили су се...

У опозицији, заједно са народом, остала је СРС. Поведени изборном вољом Београђана и преговорима у Београду, позвали смо на договор могуће *коалиционе партнере* ДСС и НС. Предочили смо им изборну вољу грађана и предложили да формирамо локалну власт водећи рачуна о стручности, способности и моралу. Њихов захтев је био место председника општине, челне функције и већина у општинском већу. Јасно, дакле, саопштавајући: хоћемо да задржимо власт- не интересује нас воља грађана. Председнику ОО НС понудили смо писани коалициони споразум који је НС омогућавао (ово је била понуда и другом коалиционом партнеру) више од 30 функција, почев од места председника СО, преко места у општинском већу, директорских позиција у Јавним предузећима, до чланства у Управним и Надзорним одборима...

На жалост, председник ОО НС **Божидар Томићевић** је одбио да разговара о писаној понуди, а прихватио је стару коалицију у којој је НС добила мрвице власти! Који су мотиви председника ОО НС и руководства странке били да прихвати овај други споразум-нека процене грађани Младеновца.

СРС са 8100 освојених гласова и 20 одборника остала је, тако, у мањини, ван локалне власти, једина која ће да штити

интерес грађана.

Да ли је ово изборна воља Младеновчана?! СРС се још једном захваљује свим својим члановима, симпатизерима и грађанима Младеновца за поверење и подршку коју су нам дали на локалним, градским, парламентарним и председничким изборима, где су све листе Српске радикалне странке освојиле највише гласова бирача града под Космајем.

Владан Јеремић, народни посланик, председник ОО СРС, затражио је од председника СО Младеновац да му обезбеди канцеларију за пријем грађана како би у непосредном разговору покушао да им помогне у решавању њихових проблема.

На одговор још увек чека...

ДА ЛИ ЋЕ И ЦРВЕНИ — ПОЖУТЕТИ ?

У Младеновцу је ових дана постала актуелна прича да ће **Марко Грујић**, председник ОО СПС-а, као и још неколицина социјалистичких функционера бити кооптирани у локалној или градској власти. Уколико би се ово заиста обистинило, поставља се питање: **ЧЕМУ ОНДА ИЗБОРИ?** СПС у Младеновцу, на мајским изборима није успео ни да пређе цензус, али ће, по свој прилици, пронаћи своје место у коалицији **ЗАЈЕДНО У ВЛАСТИ ПО СВАКУ ЦЕНУ**, коју са "успехом" предводи Бранислав Јовановић из ДСС-а, а у којој су интерес пронашли братска Нова Србија, жуто предузеће, домаћини из Палмине Јединствене Србије и представници Чокићеве династије.

Очигледно да су програмска одређења, насуспрот личним интересима-остала у другом плану. Грађани су, то је сада сасвим очигледно-још једном преварени. Рату за цену уласка Дачићевих и Антићевих кадрова у власт на нивоу Београда-платиће, дакле и овдашња интересна групација која се представља као власт у општини Младеновац.

НОВИ САЗИВ, СТАРА ЛИЦА, ИСТА ПРАКСА

Није требало дуго чекати да скупштинска већина у СО Младеновац покаже своје право лице, јер је кренула утабаним стазама безакоња претходне. Већ на конститутивној седници приликом избора чланова Комисије за потврђивање мандата одборника, иако члан 5. Пословника о раду СО Младеновац јасно регулише да ова комисија има три члана и то по једног члана са три изборне листе које су добиле највећи број одборничких мандата, скупштинска већина односно коалиција **ЗАЈЕДНО ЗБОГ ВЛАСТИ ПО СВАКУ ЦЕНУ** - није дозволила да у ову комисију уђе представник СРС чија је изборна листа добила највише одборничких мандата. Овакву бахатост коалиција **ЗАЈЕДНО ЗБОГ ВЛАСТИ ПО СВАКУ ЦЕНУ** наставила је и на другој седници СО приликом избора чланова сталних радних тела СО. Члан 30. Пословника

СО Младеновац и члан 26. важеће Одлуке о организацији општине Младеновац-регулишу да СО бира чланове сталних радних тела из реда одборника, на предлог одборничких група, сразмерно броју одборника које имају у СО. (Исто решење је и у Скупштини Србије, и поштује се). Међутим, једно је шта кажу нормативна акта, а друго је шта ради коалиција **ЗАЈЕДНО ЗБОГ ВЛАСТИ ПО СВАКУ ЦЕНУ**. Они су отишли корак даље у развоју демократије јер утврдише (лично председник Општине Бранислав Јовановић), да је највећи израз демократије број подигнутих руку без обзира шта пише у било ком нормативном акту. После овог епохалног напретка демократије, **ДИЗАЧИ РУКУ**, дођоше до изражаја, подиглоше руке и изабраше радна тела само од одборника скупштинске већине.

Иначе, основна карактеристика

досадашњих заседања СО Младеновац јесте да у расправи, ни по једној тачки дневног реда, не учествују ДИЗАЧИ РУКУ из коалиције **ЗАЈЕДНО ЗБОГ ВЛАСТИ ПО СВАКУ ЦЕНУ**, већ само одборници СРС. ДИЗАЧИ РУКУ са истим изразом досаде на лицу дижу руке и за усвајање Одлуке о завршном рачуну општине за 2007. годину без ангажовања ревизора, за Планове детаљне регулације појединих простора у граду, као, веровали или не, и за давање сагласности (на дан 11.08.2008.године) на Програм пословања јавних предузећа за 2008. годину, не питајући се како и на основу чега су до сада радили. Истине ради, тешко је рећи како ће поједина јавна предузећа радити и на основу програма које су верификовали ДИЗАЧИ РУКУ, јер су све само не озбиљни и квалитетни програми пословања.

УРБАНИСТИЧКО-ГРАЂЕВИНСКА МАФИЈА, ЗЛАТНА КОКА ЛОКАЛНЕ ВЛАСТИ

У Младеновцу се 1996.године на основу одлуке СО Младеновац пришло планирању и изради неколико Детаљних урбанистичких планова, односно како се сада званично називају **Детаљни регулациони планови**. Пројектанти су урадили планове, локална самоуправа је исплатила близу 200.000 марака за урађени посао, а онда је 2003.године урађено-стопирано и почиње се из почетка, каб да ништа није рађено и опет ће, наравно, неком бити плаћено, по други пут, народним парам. Недостатак ДРП-а омогућава урбанистичко-грађевинској мафији да сегментално пројектује, уређује, наручује, тргује и наплаћује. На удару ДРП-а нашла се и стара младеновачка лепотица, Караматићево двориште, најлепша зграда понос старог Младеновца. Већ годинама је Караматићево двориште мета грађевинске мафије и могућност да

неко на овој згради профитира и оствари огромну добит. Пајташи су се међусобно договорили и распродали дотрајале собе као станове. Преко ноћи соба је проглашена комплетном стамбеном јединицом, чланови клана су купили по неколико соба и као надокнаду треба да добију по неколико станова. Ми тражимо да се ова мафијашка игра и безакоње спречи и зато обавештавамо о овоме и грађане Младеновца. Позивамо урбанисте Младеновца и Удружење старо-Младеновачана да струка да своје мишљење. Заштитимо најлепшу зграду у старом Младеновцу, адаптирајмо је, вратимо стари сјај, вредност старог Младеновца и у ту зграду сместимо Центар за културу, Туристичку организацију и друге сличне организације. Напомињемо да су Ваљевци задржавајући неколико кућа и зграда старог Ваљева направили економски исплатив посао, а Ваљево је поста-

ло место где се снимају филмови старе Србије. Наши суграђани знају да је у овој згради снимљено и неколико епизода серије Љубав на сеоски начин. Враћањем ове зграде у време када је изграђена-добили бисмо сви и прошлост и садашњост и будућност Младеновца, али би без пара и станова остали чланови грађевинско-урбанистичке мафије и њихови заштитници.

ШТО ГОРЕ, ТО БОЉЕ!

Зоран Костић, доскорашњи председник СО Младеновац, власник листа Печат и оно што је најважније-члан Демократске странке од 1992.године (како стоји у радној биографији) –особа која је током осмогодишње владавине општином–обезбедила последње место по висини зарада, а прво место по броју незапослених суграђана, награђен је од стране крадоначелника Београда **Драгана Виласа**–функцијом члана градске

владe задуженог за бригу о приградским општинама. Можемо само да замислимо каква судбина-тек сада очекује грађане **Барајева, Лазарева, Гроцке, Обреновца и Сопота**, уколико Костићев резултати на новом радном месту буду идентични оним који су га квалификовали. Док му буде трајао мандат, грађани свих приградских општина моћи ће да запечате своја надања о бољем животу, баш као што је задесило и Младеновачане још 2000.-те године.

Младеновац је периферија Београда, али се његова богата политичко-криминална кухиња, са занимљивим кулинарима, пре месец дана, преселила у епицентар света. Кад Младеновчани запрже чорбу и усијани лонац проври по овој летњој жези пршти и пишти на све стране. Нема тог поклопца који може да покрије афере.

Овде је логично све повезано са **Керамиком**, некад угледном фирмом чији бар један производ, од плочица до санитариија, има скоро свака кућа у Србији. Керамика је попут многих ојађених српских фирми прешла у приватно власништво, на тендеру прошле године, али је, изгледа, из те (на први поглед) сумњиве трансакције привилегије имала само каста појединаца. Жртава те легалне пљачке има на све стране. А. Ч., један од локалних бизнисмена, био је у тесним пословним везама са Керамиком. Његова фирма **Телепартнер** д.о.о била је, може се рећи дугогодишњи стратешки партнер младеновчана. Посао тежак милионе евра, авиони, камиони, и тако то, ишао је толико добро да се пословна идила завршила на суду.

Епилог целе приче почиње тако што је А. Ч., недавно, поднео кривичну пријаву против десетак актера који су креирали пропаст његове приватне фирме па је преко ноћи испливала сва прљавштина сумњивих пословних аранжмана, фалсификовање докуменације, уговора, договора, па је нормалан закључак да тим поводом у Младеновац треба послати поштене тужиоце и ојачан антидиверзантски вод, јер овде у велико траје рат без пуцања, мада је кажу, и тога било. Само у једну особу, говори истраживање Таблоида овог компликованог случаја, А. Ч. је уложио више од 100.000 евра, да од најобичнијег конобара **Иван Јанковић** постане један од кључних реметилачких фактора у развоју малих и средњих предузећа, којој категорији је и припадала фирма Телепартнер. Позадина проблема вероватно је настала оног момента кад су пресахле донације и апанажа, мада мита и корупције нема у дебелим списима неколико судских процеса који фирме воде једни против других, а први је инициран тужбом за наплату непостојећег дуга. Правда ће вероватно снагом аргумената дати коначан суд овом галиматијеси, у коме учествује скоро цео политички, привредни, полицијски и правосудни младеновачки крем. Колико су процеси обимни сведочи и податак да је досад обављено једно главно и шест допунских вештачења на којима је утврђено да Керамика дугује Телепартнеру 5 милиона динара, без камате и произведених трошкова. А не обрнуто. Занимљиве су личности везане за све те

спорове па их је неопходно споменути. Поменути **Иван Јанковић** је председник **ОО Демократске странке**, који је тврде очевици, једном приликом питао А.Ч. дал да учлани Арамбашића у странку. **Ненад Арамбашић** је постао члан ДС, Јанковићев страначки колега, дакле по препоруци финансијера А.Ч., а кад си у табору жути лепа будућност је загарантована, напредовао је, постао генерални директор, члан и председник Управног одбора Керамике. Да нису само страначки интереси једина веза тих људи говори и податак да је члан Управног одбора Керамике **Бранислав Јовановић**, председник **ОО Демократске странке Србије**, без чијег потписа у Младеновцу није могла да се постави ни једна једина цигла. Пре неки дан је са осам одборника у локалном парламенту, уз коалициону подршку, изабран за председника општине. Његовој супрузи Јованки, инспекторки МУП-а у Младеновцу, додељена је обрада криминалног досијеа Керамике по пријави А.Ч. Јованки је, кажу, ово други брак. Нову срећу је нашла у човеку који је био кум њеном детету из првог брака. Наши безбедоносни извори тврде да је општински јавни тужилац Живорад Урошевић само дугогодишњи кућни пријатељ Ивана Јанковића, а како и не би кад је на Јанковићевој прошлогодишњој свадби, другој у животу, присуствовао скоро цео министарски савет Демократске странке из кабинета бившег премијера Војислава Коштунице. Требало је и ту бити виђен. Певало се и пуцало уз присуство Драгана Шутановца, министра одбране, а долазак Милана Марковића педантни аналитичари младеновачке свакодневнице књиже као људски страначки и нормалан гест министра за локалну самоуправу. Свадба му дође као уобичајен део протокола баш зато што се све дешава у локалу. Лепо се провео, сведоче фотографије које објављујемо, и Драган Ђилас. Свечана церемонија дешавала се у доба кад је Керамика била на издисају, на тендеру. Зли језици тврде да је цех женидбе Ивана Јанковића измирио Ненад Арамбашић и Керамика. Чиста сумња, али и да јесте у томе нема ништа лоше и незаконито. Шта кога брига како ће да троши паре? Иван Јанковић није било ко, он је локални министар за спорт, а партијски другови и треба да се испомажу кад пресахну стари извори финансирања! Чаршија не мора баш увек да испира уста ко се чега и колико напио о туђем трошку? Државу с друге, економске стране, треба да брине да ли је неко уредно платио порезе, дажбине и све остале, припадљности? Керамика спада у ред великих фирми чија измиривања обавеза нису била редовна па се временом нагомилао дуг од милион евра за порезе и дажбине.

Ради одлагања плаћања дуга пореској управи, а по Записнику о стању неизмиренних обавеза по основу јавних прихода Милорад Павловић, помоћник генералног директора у име правног лица Керамика а. д. земљишно-књижном одељењу општинског суда подноси заложну изјаву, односно сагласност да се упише једнострана хипотека у корист Министарства финансија Републике Србије. Све потаман, рекло би се, али Керамика која је процењена на милион и 890 хиљада евра прелази у руке конзорцијума **Интергас** из Београда, вишегодишњег подстанара и закупаца малог пословног простора Керамике и бугарске фирме **Оил БГ** за милион и 176 хиљада евра. У чији деп је завршила разлика питају се упућени? Питање је и како то да део имовине Керамике, коју је Павловић као хипотеку уступио држави, вреди милион евра, ако је бивши гигант продат за мало већу суму од тог (државног) дуга? Колико онда стварно вреди керамика са целокупном имовином? Могуће да има смисла прочељати све папире потанко, јер се у њима, можда налази права истина! Све остало је у домену реклаказала. Оно што би понекад требало да забрине јесте чињеница да у проспекту продаје нема, а морало је да буде, тужбени захтев Телепартнера због дуга од милион евра који се у међувремену увећао, а то је сума равна скоро оној за коју је отишла цела фирма. Како то да је ситни подстанар и закупац преко ноћи постао власник огромне имовине? Могуће да је у праву А. Ч. кад, с многим обесправљеним радницима Керамике поставља крајње једноставна питања. Е зато је он незгодан сведок, а они који су омрсили брке не воле незгодне сведоке живе. Негде је још раније пресуђено да нестане као странка у спору. Телепартнер је од завидног финансијера Демократске странке завршио у одељак за стечаје Трговинског суда, а кажу да се један од извршилаца возика у аудију на очи А. Ч. све смејући се и ником ништа. Да би хепиенд био потпун, у пословну игру је уведена новосадски ДДОР, преко такозване цесије, са уговором о уступању Телепартнерових потраживања од Керамике, мада на том документу директор Керамике никад није ставио свој потпис, због чега је неважећи, али он и даље функционише као да је прави. Телепартнерова меница је тим поводом чак заробљена у трезору новосадског осигуравајућег друштва годинама, иако они нису како се наводи у једном спису, ни у каквом пословном односу. Каква је онда улога њиховог радника **Гримира Милиновића** у целој причи са још десетак особа, чија су имена придодата у допуни кривичне пријаве А. Ч., е то више није за новине? Пре ће бити за **специјални суд**.

IN MEMORIAM (Ранко Панић)

Ранко Панић постао је данас нови појам за брутално полицијско батинање-наношење тешких телесних повреда са најтежом последицом смрђу. Жртва или изгредник? Па да је и заиста могао којом астрономском (не) вероватноћом бити и ово друго, што свакако није био, није могао заслужити такву судбину. Неки се ових дана невешто праве неупућени, па ћуте, не објављују, нити помињу да у овој земљи какав год да је несој на власти, ипак мора постојати и некаква уставност и законитост, те јемства која призилазе из поменутих стубова сваког поретка. Па, нема везе и то што имамо маршала и камарилу, партиократију и олигархију, демократију и медиократију, полуокупацију и неслободу, демонију капитала и Коминтерне-нешто чега нигде више нема, али некакав редослед бар струковну лествицу поступања полицијских службеника, нарочито у оваквим случајевима гibaња масе, као минимум морамо поседовати. У супротном, башкао што се у збиљи, на жалост свих и десило, они који би требало да чувају нису испунили своју законску и уставну обавезу. Уместо

тога, погазили су светост јавног поретка, злоупотребили овлашћење употребе материјалних радњи и прекомерном принудом-силом, погазили своје људско и струковно поштење и правило службе, премлативши оног који би требало да буде чуван и тако зашли у сферу класичног злочина. Ко о овоме ћути, а у обавези је да да потребна обавештења забригнитој јавности, само се на своју срамоту и неморал позива.

Преминуо је Ранко Панић. Србин изгнаник. Последице демократорског терора и полицијског пребијања, на митингу који је одржан са циљем да сви станемо у одбрану слободе Отаџбине и њених највећих синова, за њега су биле кобне. Преминуо је у главном граду своје матице, од стране своје, српске полиције која је жалосно постала продужена рука демократорског режима. Оно што нису успели да учине ни усташки куршуми, током његовог петогодишњег учествовања у ослободилачком Отаџбинском рату за очување РСК деведесетих година, мучки су учиниле слуге једног ненародног и неприродног режима. Сада се једино можемо уздати у наду

да ће надлежни државни органи, у конкретном случају применити законске норме, и без обзира на све политичке притиске, стручно спровести одговарајуће законске поступке у којима ће дефинитивно бити утврђена кривица оних лица која су одговорна за ово непочинство. У Србији још увек постоје ревносни и храбри, прави полицајци, храбри и стручни тужиоци и независне, стручне и праведне судије, без обзира на нарав актуелне ненародне демократије. То се обично може уочити у оваквим и сличним случајевима, када храбри и стручни могу поразити и најосионији ненародни режим. Ранку Панићу, Србину изгнанику из РСК, нека је лака српска земља!

БЕЗ КОМЕНТАРА-ПОДВУЧЕНО ЖУТИМ

Овако изгледа зелена пијаца и простор испред улаза у Основну школу Биса Симић у Великој Крсни, највећем селу младеновачке општине.

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРС МЛАДЕНОВАЦ

E-mail: srs.mladenovac@gmail.com

Тел. 011/8244 960; 8244 961

Дежурна канцеларија за пријем грађана ради од 10 до 18 часова.

Ул. Краља Петра Првог бр. 174

Сваки грађанин који жели да се информише о раду странке по Месним одборима, може да присуствује састањима једном недељно, а термин може сазнати позивом на горе наведене бројеве телефона.

Резервацију и набавку књига Др Војислава Шешеља можете извршити на наведене телефоне.

Оснивач и издавач:
Др Војислав Шешељ

Тираж: 5.000

Редакција прима пошту
на адресу:
" Велика Србија "
Трг победе 3, 11080 Земун

Главни и одговорни уредник:
В. Јеремић
Уредник издања за Младеновац
В. Јеремић
Компјутерска обрада
Д. Миленковић

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава
јавног информисања бр. 1104 од 05. јуна 1991. год.

Рукописи се не враћају!
Младеновац, септембар 2008. год.